

עירובין ע

שאחד נותן רשות.

קושי: הא תו למה לי? אי נותן — תנינא, אי נוטל — תנינא?

תירוץ: סיפא איצטריכא ליה: שנים נותנין רשות.

קושי: הא נמי פשיטא!

תירוץ: מהו דתימא ליגזר דילמא אתי לבטולי להו. קא משמע לן.

ואין נוטלין רשות.

קושי: למה לי?

תירוץ: לא צריכא, אף על גב דאמרי ליה: קני על מנת להקנות.

שאלה: בעא מיניה אבבי מרבה: חמשה שריוין בחצר אחת, ושכח אחד מהן ולא עירב, כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא?

תשובה: אמר ליה: צריך לבטל לכל אחד ואחד.

קושי על התשובה: איתיביה: אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב.

היכי דמי? אי דליכא אחרינא בהדיה, בהדי מאן עירב? אלא פשיטא — דאיכא אחרינא

בהדיה, וקתני: לאחד שעירב!

תירוץ: ורבה: הכא במאי עסקינן, דהוה ומית.

קושי: אי דהוה ומית — אימא סיפא, אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא

עירב. ואי דהוה ומית, אמאי לא!

אלא פשיטא דאיתיה. ומדסיפא איתיה, רישא נמי איתיה.

תירוץ: מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.

חיזוק לתירוץ: תדע, דקתני סיפא דרישא: ושנים שלא עירבו, נותנין רשותן

לשנים שעירבו. לשנים אין! לאחד לא.

תגובת אבבי: ואבבי אמר: מאי "לשנים" — לאחד משנים.

קושי על אבבי: אי הכי ליתני: לאחד שעירב או לאחד שלא עירב.

קשיא.

דיון בשאר דברי הברייתא

אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב	רבה - דהוה ומית ולא גזור זימנין דאיתיה	אבבי - דאיתיה - וקא משמע לן: דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד.
שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב	פשיטא?	מהו דתימא כיון דלא עירב — ליקנסיה, קא משמע לן
ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו	לרבה - תנא סיפא לגלויי רישא	לאבבי - שנים שלא עירבו איצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: לגזר דלמא אתי לבטולי להו. קא משמע לן
או לאחד שלא עירב	למה לי?	מהו דתימא: הני מילי - היכא דמקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו. אבל היכא דכולן לא עירבו - ליקנסיהו, כדי שלא תשתכח תורת עירוב, קא משמע לן
אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב	לרבה — אידי דתנא רישא תנא נמי סיפא (מדובר פה כשהדייר השלישי עדיין קיים)	לאבבי — תנא סיפא לגלויי רישא (שניים עירבו ואחד לא)

הא תו למה לי? לא צריכא, דבטיל ליה חד מינייהו לחבריה. מהו דתימא: לשתרי ליה, קא משמע לן: כיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהא חצר - לא	ראין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו
הא תו למה לי? לא צריכא, דאמרי: קני על מנת להקנות.	ראין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו

שאלה: בעא מיניה רבא מרב נחמן: יורש מהו שיבטל רשות. **הסבר השאלה:** היכא דאי בעי לערובי מאתמול מצי מערב - בטולי נמי מצי מבטל, אבל האי כיון דאי בעי לערובי מאתמול - לא מצי מערב, לא מצי מבטל. או דלמא: יורש כרעיה דאבוה הוא?

תשובת רב נחמן: אמר ליה: אני אומר מבטל, והני דבי שמואל תנו אין מבטל. **קושי 1 על רב נחמן:** איתיביה:

במותר - לאתויי מבוי שניטלו קורותיו או לחייו. באסור - לאתויי מאי? לאתויי מת גוי בשבת כגון עירב דרך הפתח, ונסתם הפתח. עירב דרך חלון, ונסתם חלון	זה הכלל
כגון שני בתים בשני צידי רשות הרבים, והקיפום גוים מחיצה בשבת	כל שמותר למקצת שבת - הותר לכל השבת,
	וכל שנאסר למקצת שבת - נאסר לכל השבת חוץ ממבטל רשות

וקתני: **חוץ ממבטל רשות.** איהו - אין, יורש - לא. **תירוץ:** אימא: חוץ מתורת ביטול רשות.

קושי 2 על רב נחמן: איתיביה: **אחד מבני חצר שמת, והניח רשותו לאחד מן השוק, מבעוד יום - אוסר, משחשיכה - אינו אוסר.**

ואחד מן השוק שמת והניח רשותו לאחד מבני חצר, מבעוד יום - אינו אוסר, משחשיכה - אוסר. אמאי אוסר? ניבטיל!

תירוץ: מאי "אוסר" נמי דקתני - עד שיבטל.

